

DR. ZINHÓBER FERENC*Professor Emeritus**1927–2001*

1952-ben okleveles közgazdász, majd a kandidátusi címét 1960-ban szerezte meg. 65-től egyetemi tanárrá nevezték ki. 57-től a Pécsi Jogtudományi, majd a Közgazdaságtudományi Karon oktató, egyben tanszékvezető és intézeti igazgató. Tudományos kutatómunkát a növekedési elméletek és tulajdonelméletek körében fejtette ki. Az ország három jogi karának egységes jegyzeteinek szerzője, társszerzője és szerkesztője. A Közgazdasági Társaság Elméleti Szakbizottságát két évtizeden keresztül vezette.

A 90-es évektől – mint nyugdíjas – a Pécsi Tudományegyetem Felnőttképzési és Emberi Erőforrás Fejlesztési Intézetében a „Bevezetés a mikroökonómiába” és a „Közgazdasági elméletek történetét” adta elő.

Zinhaber Ferenc professzor úr elhagyott bennünket.

Milyen volt ő? Nagyszerű ember. Korrekt professzor, aki magasra állította a vizsgázók előtt a szakmai mércét, sikeréhez adott is kellő muníciót. Karizmatikus tanáregyéniség, aki még hetven év felett is megőrizte a charme-ját. Feri bácsi, aki évtizedek óta dacolt és ellenállt a betegségnek, aki akármilyen beteg és fáradtan érkezett az egyetemre, lenyűgözte a hallgatót, az első percek után megfiatalodott, a szeme huncutul csillogott és természetesen kiváló előadást tartott. A professzor úr nagyszerű beszélgető partner volt, nagy tudása ellenére senkivel sem volt lekezelő, tanáros. Amilyen ő volt, olyanokra mondják: sokoldalú és művelt ember. Szellemissége és tudományos meggyőződése sosem bírta a dogmatizmust, véleményét és a szakmájáról való felfogását azokban az időkben is bátran kifejtette, amikor az még nem volt sikk.

Szerencsés volt az a generáció, aki ismerhette, és a tanítványa lehetett. Azok az egyetemisták, akiknek ez nem adatott meg, csak könyveiből, írásából, vagy mások emlékezéseiből nyerhetnek képet róla.